

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل موضوعات وصفی کلیدر

محل انتشار:

مجله ادبیات پارسی معاصر، دوره 2، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

ملیحه کریمی پناه - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان (نویسنده مسئول)

ابوالقاسم رادفر - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

رمان کلیدر، به رغم درون مایه حماسی و تراژیک، تصویرگر عشق و زندگانی و توصیف کننده سختی ها و شوربختی های زندگی عشیره ای و روستایی است. از برجسته ترین ویژگی های این رمان و تشخیص آن در میان هم گنان، توصیفات نغز و بی بدیلی است که در منتهای ذوق و خلاقیت به سلک عبارت کشیده شده است. دامنه این وصف ها بسیار گسترده و شامل اقلیم های متفاوتی است و این سوال را به ذهن متبادر می کند که آیا هدف نویسنده از به کارگیری این موضوع ادبی، آن هم با چنین گستردگی ای، صرفا آرایش کلام و گیرایی و جذابیت متن بوده است یا از خلق آن ها هدف دیگری داشته است. کاربرد وصف در این اثر به اندازه ای است که برخی از منتقدان صرفا به نقد کمیت این توصیفات پرداخته اند. از آن جا که هیچ تحقیقی در زمینه کیفیت و تحلیل این وصف ها انجام نشده است و بنیادی به کمالات و کاستی های این مقوله پرداخته نشده است، در این مقاله سعی بر آن است که موضوعات وصفی، افزون بر جنبه کمی، از نظر کیفی نیز بررسی شود و به نقد و تحلیل نمونه ها و لزوم بودن و یا نبودن آن ها در این رمان پرداخته شود تا به این ادعا که برخی منتقدان وجود این وصف ها را لزوم مالايلزم قلمداد کرده اند و آوردن آن ها را سبب اطاله مطلب دانسته اند پاسخی منطقی داده شود.

کلمات کلیدی:

رمان، کلیدر، شگردهای توصیفی، تحلیل کیفی و کمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279808>

